

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZASTITU

Klasa 30 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1 januara 1933.

PATENTNI SPIS BR. 9462

Dr. Deutsch Dezsö, Budapest, Mađarska.

Uredaj za uvodjenje lekova u telo pomoću jontoforeze.

Prijava od 27 avgusta 1931.

Važi od 1 februara 1932.

Traženo pravo prvenstva od 17 juna 1931 (Nemačka).

Poznato je uvođenje lekova u telo pomoću jontoforeze, bilo da se lek u tečnom obliku pospe po koži i onda dovede u vezu sa jednim polom kakvog izvora struje, dok se drugi pol priključi na kom bilo delu tela, tako da struja, koja ulazi u telo uvođi i lek u telo, bilo pak da se kakva podloga, koja se može natapati, na pr. jastuče od vate, natopi lekom, pa se zatim položi na kožu ispod jedne elektrode. Oba postupka imaju tu zajedničku nezgodu, da jontoforezu može izvoditi samo lekar, ako se upotrebljavaju lekovi, koji u većim dozama ili u jačoj koncentraciji, deluju otvoreno na telo, pošto lekar ne sme dati takve lekove u ruke samom bolesniku. Takav je na pr. slučaj kod lečenja reumatičkih bolova uvođenjem 6-imidacoliletilamina pomoću jontoforeze, pošto se taj lek zbog svoje otrovnosti sме upotrebiti u potpuno određenim količinama ili koncentracijama, tako da se za svako pojedino lečenje mora pozvati lekar, što je zametno i skupo, naročito s obzirom na to, da su reumatički bolovi vrlo česti.

Osim toga nije uobičajeni postupak ni u rukama lekara ekonomičan, jer se obično naliva mnogo više leka na podlogu nego što je potrebno, a podloga se mora posle jedne upotrebe baciti.

Ove se teškoće izbegavaju prema pronašlaku jednim uredajem, koji omogućava samom bolesniku uvođenje leka pomoću jontoforeze, bez opasnosti trovanja. Predmet pronašlaka sastoji se u jednoj podlozi za elektrodu, koja se postavlja na deo te-

la, koji se leči, načinjene iz kakve materije, koja se može natapati i natopljene dopuštenom količinom i koncentracijom leka, koji se uvođi u telo. Ova preparirana podloga, koja se na pr. može sastojati iz hartije za filtriranje, upijače, tkiva i t. sl. može se bez ikakve opasnosti dati bolesniku u ruke, pošto je svaka zloupotreba isključena, tako da se bolesniku daje mogućnost, da sam leči svoje reumatičke bolove pomoću jontoforeze, bez intervencije lekara. Usled toga što je sada moguće tačno doziranje leka, može se uredenjem po pronašlaku i u tom pravcu postići velika ušteda, jer se na podlogu stavlja stvarno samo onoliko leka, koliko je za jedno lečenje potrebno. Leku se može pri natapanju podloge dodati celishodno i kakvo sredstvo za dezinfekciju, na pr. timol, da bi se sprečilo eventualno razlaganje leka pri dužem ležanju podloge. Kao podloga može se upotrebiti, kao što je već rečeno, hartija za filtriranje ili t. sl., pri čemu, posle natapanja sa lekom rastvorenim u vodi, voda isparava i u podlozi ostane samo lek, tako da se podloga mora pre upotrebe ovlažiti, da bi se omogućio prolaz struje, ili pak mogu se kao podloge upotrebiti higroskopne materije, na pr. hektografska masa, koje ostaju stalno vlažne, tako da se podloga i posle dužeg ležanja može bez daljnog upotrebiti za jontoforezu.

Naročito je celishodno, da se podloga odmah izradi kao elektroda, na taj način, što se snabde jednom metalnom naslagom, koja se pri jontoforezi spaja sa pozitivnim

